

40. szám.
Oktober 7. 1877

Megjelenik minden **vasárnap** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan. dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
Előfizetheti minden postahivatalnál és könyvtárúrnál. **Kiadó-hivatal:** Pest barátság-
tér Athenaem-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nempareille sor 10 kr.

XX. évfolyam.

JAJ A SERGEM! . . .

JAJ a sergem, jaj a sergem
Oda van!
Ozman bácsi kiporozta
Czufosan.
Átkozott a görbe szablya
Vas nyele,
Melylyel engem oly pogányul
Élvere!

Mért is szép Konstantinápoly
Oly igen?
Vagy mért is fáj oly nagyon rá
Az inyem?
Csábitólag hívogat a
Boszporus; —
Nem mehetek, mert az idő
Most borus.

Legelőször a Dunán én
Atmenek,
De Sipkába szoritott a
Mehemet.
S nem elég ez: most meg Muktár
Hátba kap;
S akkor jött még a valódi
Hadd el hadd.

Jaj szent Miklós, mért is értem
E napot?
Megraktak, hogy czárevnám is
Kaczagott.
Nesze, mondták, nesze Plevna,
Nesze Kars!
És már most szent György hírével
Haza mars!

Jelen volt Schildner-Schuldner a
Lagzinál,
Búsán állta-Ozman, Muktár
Mit csinál.
A sok veréstől a háta
Pufogott,
S megosztva szenvedésim, ká-
Romkodott.

Csak a pogány nem könyörül
Egyedül,
Szegény keresztények hátán
Hegedül,
Három a táncz! húzta hátam
Közepén, —
Pétervárig keservesen
Járom én!

Sándor czár.

HELFIÁSZ.

— Atrocitások a Kisfaludi-utczában. —

(6 óra este. **Helfy** asztalánál tanulja az erdélyi fegyverelkobzás ügyében teendő interpellatiót.)
Tisztelt ház! Valóban szomorú napokat élünk!...

Legény: (belépve) Kérem nagyságod, két hordár van az előszobában. Négy urról beszélnek.

Helfy: Látszik, hogy nő a népszerűségem! Bizonyosan népgyűlést akarnak tartani elnökletem alatt. Add ide a frakkomat. No most ereszd be az urakat. (A két hordár bejön.)

Fogdmeg János (hordár): Tisztelt képviselő! Ön demokrata, mi meg a néphez tartozunk!..

Helfy: (frakkját igazgatva) Nagyon megtisztelve érzem magamat!

Fogdmeg: Ennélfogva bejöttünk a képviselő urhoz, mert oda kint nagyon rossz az idő.

Helfy: Nagyon örvendek. Mivel lehetek szolgálataukra?

Neereszd Pál (hordár): Kérem akármivel, nem vagyunk válogatósak. De legjobban beveszi a természetünk a bort.

Helfy: De uraim, miért jöttek tulajdonképpen hozzám?

Fogdmeg: Mondtam már, hogy oda kinn nagyon rossz az idő!

Helfy: De kérem, a mi sok az sok; nekem országos ügyekkel kell foglalkoznom, tehát szóljanak, mit akarnak?

Fogdmeg: Majd csak meghuzódunk itt szép csendesen, s legalább ügyelünk a képviselő urra: hogy dolgozik a hazáért?

Helfy: Ügyelni?? re-re-re-ám? hát önök titkos rendőrök!!

Fogdmeg: Ha jól fizet az ur, annak is beállok!

Helfy: Végem van! El vagyok fogva. De uraim, legalább megengedik, hogy ügyemet rendbe hozzam. Még végrendeletemet is el kell készíteni. (Legényéhez:) Pista, gyorsan szivarokat az uraknak. (sugva:) Aztán mondd meg a feleségemnek, hogy semmisítse meg azonnal a török kokárdát, a mit a szofták ittlétekor csinált. (magában:) Más compromittáló tárgyam úgy sincs! (A két hordár leül és szivarozik.)

Helfy: (végrendeletét írja) »Mivel érzem, hogy

napjaim számlálvák, mindenekelőtt népszerűségemet testálom báró Baldácsinak. Isten legyen kegyelmes — — — (magában:) Kegyelmes? Kegyelmes! Hátha Thaisz kegyelmes volna?! Menjünk hozzá. (fennhangon:) Uraim, szabad nekem Thaisz kapitány ö nagyságához mennem?

Fogdmeg: Tessék! Ha kocsin megy, elkísérjük!

Helfy: (hozat kocsit, s kirándul a hordárokkal Thaisz felkeresésére. A népszínháznál Fogdmegnek kedve szotytyan egy pohár sörre. Helfy bemegy és megtraktálja a hordárokat. Thaiszt azonban ott sehol sem találja. Hazá jön. Bort hozat. A hordárok becsipnek. Agyat vettek nekik. Ekkor fogja magát, és titokban ír az »Egyetértés« szerkesztőjének:

»Kedves barátom! Végem van, el vagyok fogva, négy titkos rendőr nálam van! Vizszontlátásig ott a hol, — barátod

Helfy.«

Azután lefekszik és izrad.)

(Másnap Helfy kijelenti a képviselőháznak, hogy ő nem tartja magát szabadnak.)

Tisza miniszterelnök: Esküszöm, hogy sem a magyar Tiszának, sem a német Thaisznak tudomása ezen esetről nincs! Kérem a képviselő urat, mondja meg a hordárok számait!

Helfy: Mivel végrendeletem szerkesztésével elvoltam foglalva, a hordárok számait könnyező szemeim miatt ki nem vehettem!

(Tabló! Tisza kijelenti Helfynek, hogy szabad; ha elakar menni, elmehet. Helfy megkísérti, s csakugyan sikerül elmennie — Verhovayhoz, panaszra.)

Modern-lyra.

Éneklem fűrtidet,
Simogatom:
S kezemben marad egy
Bodros-sinyon.

Egy rózsát arczidról!
Vágy láza ráz:
S ajkimra tapad im
A — rózsamáz.

Egy tánczra, gyöngy alak!

Kéz a kezén...

S sleppes ruhában föl-

Bukfenczéken.

Orion.

Ez fegyverszállítás.

A székely havasok közt.

- Halt! megálj! ide azzal a Krupp! Vinnétek ugy-e a töröknek, ti rebellek!
- Nem ágy ez uram, hanem faczövek.
- Nix nucz! A rumuny hadsereg attul is elesik!

Hanem ez nem fegyverszállítás.

A bécsi arzenálban.

- Egy Weindl-puska ára 5 forint. Tessék elhinni Her von Magazinovics, hogy drágábban nem adhatjuk. A ládára tessék ráírni hogy „üveg,“ nehogy el találjon törni. Szerencsés utat Szerbiába!

AMIRANI.

Elbeszélés

J ó k a i M ó r t ó l.

Nyolczezer ötszáz rubel volt az ára Amiraninak, a mit valósággal lefizetett érte a Szukumkalei bazárban ő kegyelmessége Nozdrominoff Sergievics Alexei; s azt az árt testvérek között is megérte. S akárki megtekintette légyen, azt meg kellett vallania, hogy nem volt értékén túl fizetve; — ha szakértő volt.

Amirani azonban nem volt valami telivér arabs versenyparipa, hanem igen is a legszebb telivér georgiai rabnő, a minővel csak valaha a szukumkalei leánybörzén haussera speculáltak.

De a szakértő nem csak a külszin után ítél; mert hiszen a milyen különbség van ló és ló között, olyan van a leány és leány között is. Még a formás ábrázat, a sűrű tömött haj, a deli termet nem teszi meg; hasonlatost két három ezer rubelért is lehet kapni, a ki csak erre néz. Amirani, a mellett, hogy nagyon szép volt, mindenféle tudományhoz értett, a mi csak a fehér népet kellemessé teszi. Tudott éneke lni, csábtánczot járni, mesélni, hizelkedni, s a mi legfőbb dolog, tudott sütni, főzni, a hogy semmi híres szakács nem volt képes. A mióta őt megvette Nozdrominoff Sergievics Alexei, még egyszer olyan vastagra hizott, pedig az előtt is elég kövér volt. — Különösen fölséges valami volt az az ital, a mit a szép rabnő destillált, s a mit a görögök úgy hínak, hogy »galakton papadon« (paptej), csakhogy ebből a paptejből nem jó egyszerre sokat inni, mert az ember könnyen a »pap-zsák«-ba juthat tőle.

Ennélfogva soha se is bánta meg Nozdrominoff, hogy Amiranit megvette, s dobroveliskovkai kastélyában olyan hatalmat adott neki, mintha ő lett volna ott az igazi uraszszony.

Mert a sokszor említett főurnak a Bog és Dnyeper között volt a birtoka, iszonyu nagy terjedelmű föld, tele gulyával, ménessel, meg valami negyvenezer lélekkel, a kik az ő sajátjai voltak. Ott lakott ő mindég a jószágán és egész életében nem tett mást, csak vadászott.

Egyszer a szép Amirani azt kezdi észrevenni, hogy az ő urának nem izlik sem étel, sem ital. Hiába kínálja a drága jó galacton papadonnal; még

csak hozzá se szagol; vadászni sem megy; hanem csak fekszik nagy búsan a medvebőrön, és keserveket sóhajt.

— Mi lelt édes jó uram? kérdi tőle a szép Amirani; tán bizony valami bajod van? Nem iszol egy kis paptejet.

— Dehogy iszom én paptejet! Aztán hogy ne volna bajom, mikor az átkozott »pereczes legény« a ki most hérczeg Mencsikoffnak hivatja magát, azt a bolondot álmodta, hogy ő idehozza a czárnőt erre a mi vidékünkre kéjutazásra: aztán csak ide irám egy levelet, hogy hirtelen csináltassak utakat a birtokomon keresztül, s aztán gondoskodjam mindenféle ünnepélyekről, hogy a czárnő jól mulassa magát; s aztán mindjárt el is rendeli, hogy miféle ünnepélyek legyenek azok. Legyen egy gazdasági kiállítás: — egy operai előadás: — meg egy rózsakirályné-ünnep. — Megüt a guta! Hiszen utat még csak tudok csináltatni, ha neki állítok tizezer parasztot. Erdőm is van elég, hogy kész terebély fákkal végig ültessem alléanak az uj csinált utat. Ácsot is találok annyit, hogy színházat, bazárt nagy hirtelen összeüttessek: de honnan a pokolbul vegyem a beleválót?

— No csak ne epeszd magadat olyan nagyon, édes uram; monda a szép Amirani; lássuk csak, minek kell hát megtörténni a czárnő tiszteletére; hátha én tudnék rajta segíteni.

— Hát legelőször is kell egy gazdasági kiállítás. A czárnő nagyon szereti a majorságot. Be kell mutatni, milyen nagyszerű tehenészet van berendezve a Bog és Dnyeper között. Hát hiszen gulyám van elég, de én még soha se hallottam hírét, hogy a tehenet egyébre tartanak, mint hogy borjut neveljen, s a mi turót a mi pásztoraink csinálnak, ha abba ő felsége belekóstol, soha többet erre a vidékre nem jön. Én magam Angliából hozatom a sajtot az asztalomra. Aztán még ez nem elég; hanem azt kívánja tőlem a »péklegény«, hogy egy ügyes, csinos majorosnő álljon ő felsége elé s köszöntse fel őt az egész parasztság nevében s aztán ő felsége előtt süssön főzzön nemzeti ételeket, s

azokból ő felségét hódolatteljesen kínálja meg. No már azt csakugyan szeretném látni! Hogy az én ancsáim közül melyik teszi azt meg, hogy ha hat ökörrrel oda birom vontatni a czárnő elé, ott megálljon, s az első szónál el ne nevesse magát, s aztán világgá ne szaladjon. Azt a stsi-levest pedig, meg azt a málé-pogácsát, a mit az én ancsáim kotyvasztanak, dagasztanak, ugyan ne kívánja ő felsége megízlelni: ha csak szent fogadása nem tartja a Kazani szent szűznek penitencia fejében.

— Ne busulj semmit, édes uram, monda a szép Amirani; — bizd te ezt egészen én rám: majd berendezem én az egész majorságot, hogy azt gyönyörűség lesz látni, s aztán magam leszek benne a majorosné. Felköszöntöm én a czárnőt igen szépen, s a mit én sütök-főzők a számára, tudom, hogy még a körmét is megnyalja utána.

Nosdrominoff Sergievics Alexei nagyot könynyebbült erre a biztatásra, s keble tágulása végett egyet eresztett a szíján.

— No de következik a nagyobb baj, folytatá tovább. Azt parancsolja a »zsemlyesütő«, hogy én itt a czárnő tiszteletére operát, balletet rendezek; hadd lássa, mily magas fokon állanak a Bog és Dnyeper között a művészi igények. Terringettét is: az én muzsikjaim még nem vitték tovább a zeneszetet a dudánál, a balletet pedig a medve-tánczolatásnál: lehetetlen hogy ezekben ő felsége teljes megelégedését találja. Összeszedetem a kántorokat, hogy tanuljanak be valami éneket! a chorus csak kikerül: kiválogatom a leányok közül a tenyeres-talpasokat, azok majd megtanulnak tán féllábon állni, s meglesz a balletcorps; de hol veszek hozzájuk primadonnát, meg ballerina assolutát?

— Hát nem vagyok-e én itten? szólott mosolyogva a szép Amirani. Nem tudok én énekelni és tánczolni?

— A már igaz, monda Alexei Sergievics; csakhogy te már másra ajánlkoztál. Azt mondtad, hogy majorosnének állasz be.

— No az lesz az egyik nap. Másnap már nem lesz a majorosnéra szükség; akkor felveszem az énekesnői, meg a tánczosnői jelmezt, s meglátod, hogy kiteszek magamét.

— De hátha a czárnő rád ismer?

— Csak bizd te azt rám, édes uram: az én mesterségem az, s meglátod, hogy nem sülok bele. Tudom én, hogy hogyan kell valakit elbolondítani?

— Azt tapasztalom! sohajta Sergievics Alexei; — hanem csak megnyugodott a biztatásban s még egyet eresztett a szíján. Gondold meg azonban, hogy a czárnő kíséretében nagy számu udvaroncok is jönnek, a kik különösen a komédiásnök irányában rendkívül szemtelenek és tolakodók.

— Ne félsz te engem! száz udvaroncztól sem ijedek én meg. . . Olyan leszek mint egy ördög.

— No azt elhiszem. Hanem hát most jön a legkeményebb dió! Ez a kalácsvesztegető legény, a kit most Mencsikoff herczegnek titulálnak, végül azt követeli tőlem, hogy rendezek egy népünnepélyt, a hol a környékbeli legszebb és legerényesebb hajadon, mint rózsakirálynő megkoronázassék, s jó erkölcsiért megjutalmazassék. — Soha se hallottam ilyen bolondot? Hiszen a mely hajadont én már ismerem, az már nem lehet erényes; a melyeket pedig nem ismerem, azokról hogy tudom, hogy ki milyen erényes? Hol vegyek én a czárnőnek rózsakirálynőt?

— Kisegitelek én: monda a szép Amirani; leszek én rózsakirálynő.

Nozdrominoff elbámulva kiálta fel:

— Te! Az erény mintaképe! Az ártatlanság bálványa! Egyik nap ördög, a másik nap angyal! Este komédiásnő, reggel rózsakirálynő? De ha megtudja a czárnő, hogy így bolonddá tettük, lehuzatja a bőrömet.

— Ne félj semmit Sergievics Alexei. Aszszonyi tudomány ez, s én értek hozzá.

(Folytatás következik.)

Mi a diplomacia?

Zsedényi defineálta a szabadelvű körben, mikor Tisza válaszáat várták a keleti interpellációkra: »A diplomacia olyan, mint a brabanti csipke, melynek pinczében, a föld alatt kell készülnie; a napvilágon elromlik. Az Andrássyé egyébiránt — jó házi-vászon; nem árt neki, ha napvilágra kerül.«

Mély értelmű megjegyzés.

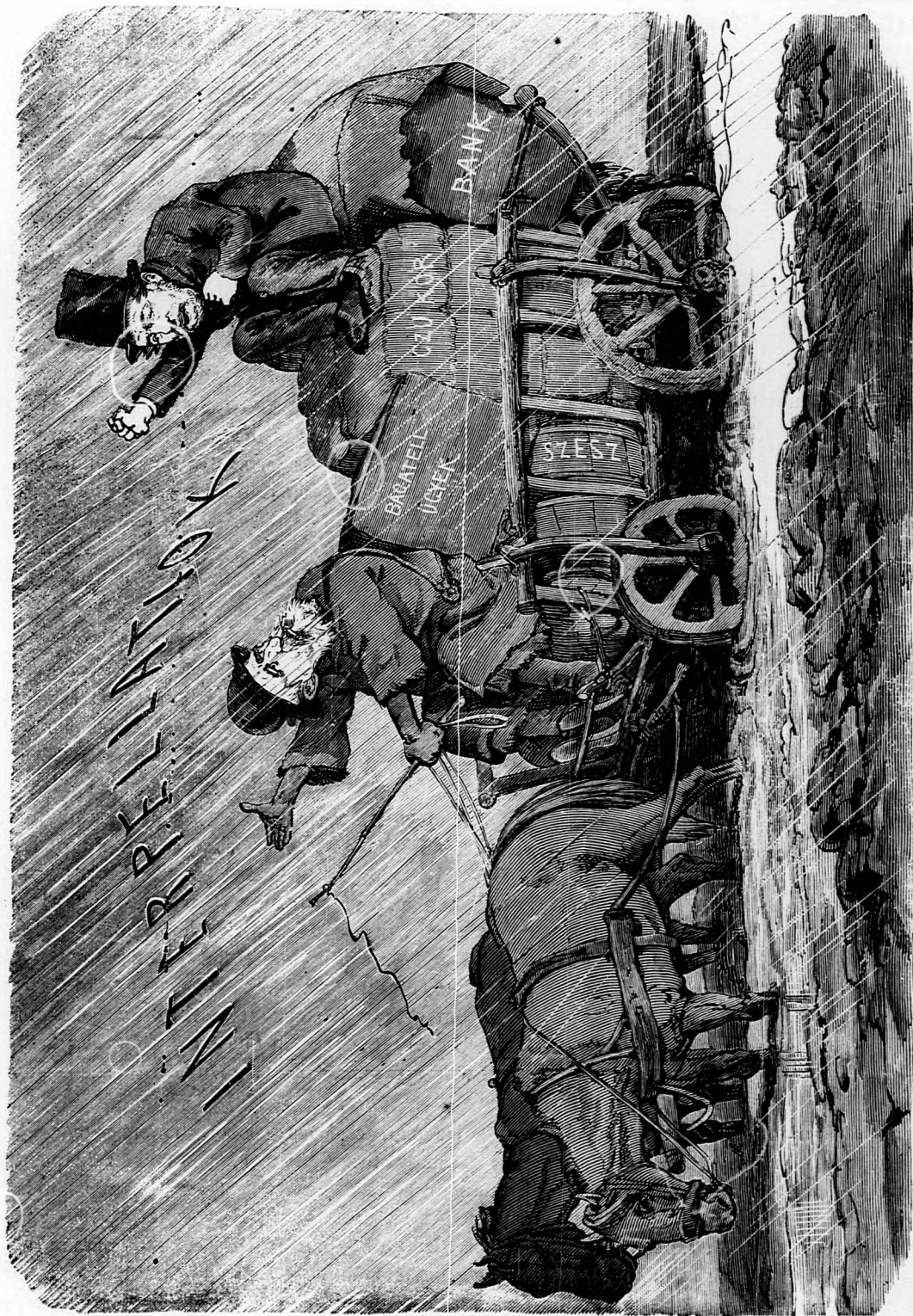
Á r p a c s á j n á l megverte Muktár Loris Melikofot Miklós nagyherczegestül. Mindég is mondtam én, hogy maradjunk csak mi V u t k i mellett!

Sanyj czar.

JUPITER PLUVIUS:

— Majd kötök én nektek békét !

Zsedényi. Vágjon közéjük Kálmán gazda, haladjunk! »Sürgős« a szállítmány!

Tisza. Haladnék én, de hát hogy haladjak — ilyen időben ?

U-Gorni Studenből.

(Az Üstökös levelezőjétől.)

HEGNAP a csár engem fogadott. Nagy kitüntetés, ha meggondoljuk, hogy kivülem még csak egyet fogadott, azt az egyet, hogy ha Bulgáriából épen haza kerülhet, oda soha többé be nem teszi a lábát. Szóba jöven az oláh-muszka »cooperatio« (latin szó; azt jelenti, hogy: »közös futás«) a csár ugy nyilatkozott, hogy az egész cooperatio egy balga tévedés eredménye.

— Ugyanis, mondá a csár, én és tisztjeim itt Bulgáriában unatkozván, irtam Gorcsakoffnak Bukarestbe, hogy küldjön időtöltésül egy csomó román t, azaz: regényt. Gorcsakoff küldött aztán román helyett román t, már tudniillik: román katonát.

— E tévedést a törökkel is tudatni kellene; mert ez a románokat maig is regénynek tartja s őket nagy mohósággal lapozza, tudniillik: kardlapozza; — mondtam én.

A csár, a nagy »felszabadító«, meghatva hallgatta szavaimat.

Most egy megszaladt generalist hoztak a csár elébe. A csár azonnal érdem-keresztet tüntette ki.

— Igen helyes! — mondam —; sőt azt hiszem, hogy Fölséged már az egész hadseregre keresztet vethet.

A csár még hosszasan beszélt az ő nagyszerű terveiről és dicső katonáiról; én pedig mindezt oly megrendíthetlen komolysággal hallgattam végig, mintha ő Fölsége semmit sem szólt volna.

Utközben benéztem a griviczai redouteba is, mely sokkal különb bálház, mint a pesti redoute. Benne a törökök kifogyhatlan jó kedvvel tánczoltatják az oláhokat.

Magyar-muszka rokonszenv.

(Budapesti levél a „Golos“ szerkesztőségéhez Szt. Pétervárt.)

Bámulva olvasom becses lapjában, hogy nagy az ellenszenv Oroszországban a magyarok állítólagos török-baráti érzelmei miatt. Sietek önöket tévedésükről felvilágosítani, mert Budapesten és Magyarországon mindenütt általános az oroszok iránt érzett rokonszenv; s azon nagy láрма, melyet a török-baráti tüntetések oda künn okoztak, igen

felesleges volt, minthogy a kivilágítás nem a török nemzet, hanem Török József budapesti gyógyszerész tiszteletére rendeztetett, híres fogszivarkái feltalálásának 25 éves jubiléuma alkalmából.

Azon állításom beigazolására, hogy a magyarok nagyon szeretik az oszokat, több példával szolgálok:

Budapest minden fűszer-kereskedője nagy betűkkel hirdeti »kitünő, friss Oroszok érkeztek.«

Minden kávéházban találhaió egy-két k o z á k, kik folyvást körülvannak véve és minthogy rendszeren nagy összeggel távoznak, valószínűleg az orosz sebesültek javára gyűjtenek.

Szemtanuja voltam a napokban, midőn az utczán egy tisztességes uri ember elkiáltotta magát: »éljenek az oroszok« mire azonnal öszszefutottak a járó-kelők, egy rendbiztos diszes bérkocsiba ültette a kérdéses lelkes hazafit és kiki-sérte a Lipótmezőre, hol mint hallom az orosz-barátok részére egy külön klastromot emeltek, melyben fényes és kényelmes életet élnek.

Kell-e még több? . . . .

Az utczák s közhelyek elnevezése is tanusítja állításaim helyességét. A csár tiszteletére Sándor-utca, a legnagyobb osztrák-muszka-barát nevére Albrecht-ut hirdeti a magyarok érzelmeit.

Van még, tekintettel az orosz sürgönyökre, Kacsá-utca, az orosz hadseregre Futó-, Lázár-, Mészáros-, Medve-utca; Sipka-szoros és Plevna a Zsák-utca által lett megörökítve: a sokáig késő orosz gőzelmek felett uralgó izgatottságot a Türelem-utca kecsgeteti reménnyel, az orosz elesettekre a Ördögárok emlékeztet, a háromcsászár barátságát a Szövetség-utca hirdeti és a legyőzhetlen törökgyűlölet kitüntetésül ott van a Zrinyi-utca és a Zrinyi-kávéház.

De nem csak az oroszok, hanem szövetségesei is nagy tiszteletben részesülnek Budapesten. Valahányszor csak egy Rácz Pali vagy az Oláh testvérek mutatkoznak, azonnal lelkes éljenzésbe tör ki a közönség, fogyasztva — nem minden czélatosság nélkül, — a legkitünőbb rácz-ürmöst. Ezek tiszteletére is nevezték el Budapesten a Szerb- és a Hajtsár-utczát.

S végre nem hagyhatom említés nélkül azon osztatlan tiszteletet, melyben Jókai Mór részeseül, miután tudvalevőleg neki a legtöbb és legnagyobb románokat köszönhetjük.

Ezek után maradok stb. stb.

Mencsikoff m. p.

Színházi fakovák.

PUBLIKUS. Hogy tetszik önnek »Carmen« ?

WAGNERISTA. Sehogy! Valóságos — operett!

(— Másnap. —)

PUBLIKUS. Nos, hát a »Kisasszony feleségem« hogy tetszik?

WAGNERISTA. Épen sehogy! Valóságos — opera!

Vannak énekesnők, kik csak az által tűnnek szembe a közönségnek, ha már nagy időközön át nem láthatók színpadon. Jó volna Hajm Rózát ritkákban léptetni fel, hogy érdekessé váljék.

Sgr. Hajós nem énekelt olaszul. Ez a legujabb szenzáció. Vajon nem fog e szerződtetése e miatt hajótörést szenvedni?

Wagner pisztolya annyiban hasonlít Wagner zenéjéhez, hogy mind a kettő torkát támadja meg a primo amorosnak.

SOLDOSNÉ.

Nagy idő járt mostanában!

Szól orosz hymnus Zágrábban.

Jött rá kassai toaszt,

S elfelejtettük lamaszt.

A toasztra kaptak Plevnát,

Most azt felejtettük el hát.

Lőn illuminatio, —

S most csak erről volt a szó.

Jött a párbaj-évad erre,

S világítás lőn feledve;

De fegyveresempészetért

Párbaj-hír is véget ért.

Most meg emlegettük Helfit,

Kit négy rendőrbajba elvitt, —

Minde hír feltűnt s eltűnt: —

Híred megörzvé szívünk!

Jöhet nagy hír innét s onnét,

Nem feledteti Soldosnét.

Szeret s tapsól ur s szegény,

Finum Rózsi-Marjolaine!

Peczek Demeter levele.

Kedves szülő apám anyám!

Tom, hogy keetek azt kipzelik most odahaza, vajon miér nem ír az a Demeter, bizonyosan vagy áristomban ül, vagy pég az ispotájban fekszik, pediglen hát nem úgy van, mer én hála az ég urának, mijóta megkóstótam a savanyu prófontot, maródi nem vótam, hanem hát sok a dinczt, az várta, és a manéber, s mijótától a tiszt urak megireztik, hogy nem lesz háboru, vige hosza nincs a sok ibungnak meg egreczirozásnak. Már hisz aszt kel gondónyi, mer a műtkor ojan vót mindegyikőjök, mint a lép: s miz, s még a lajtinánt úr Stibli is fenhordja a fejit, pedig a fűrer úr Flinta erősen álitya, hogy lesz valami, mer a szervijanusok országában nagyon mozgolódnak, egisz regimenteket lehet látnyi ojan szeredás ületü nadrágokban.

»Hej! öcsém Demeter — mongya fűrer úr Flinta — meglásd azok roszba török a fejüket, pediglen kár vóna, ha baj érné azokat a szíp nadrágokat!«

Vitéz egy nép is az a török, nem hijába testvére a magyarnak, kolbásznak apritya az elensigit. De a muczka császár nem akar tágitanyi, mer már a felesige is legyön buzditanyi a katonaságot, pediglen hát az már rigi dolog, hogy a valódi katona mindéig joban halgat aszony szóra, mint a komandóra!

Én ugyan részemrül nem filtem a törököt,

mer ha a muszka császárnak van egy felesige, a töröknek van tiz is, tiz aszony pediglen mindig több mint egy, mijután az aszony mind egyforma!

Halom, hogy az aratás jól ütöt ki, s hogy kukoricza is lesz meglehetősen, azir hát az én kirésem oda rug ki, hogy kügyenek keetek nekem egy pár banknótát, mert eltört az indiblanczom, és aszt meg kel reperátatnyi, s ha nem fizetek, még áristomba tanálnék sétáni.

Ezekután tisztölöm csokolom mindnyájokat, és a Böskét.

Mars adjusztirungban állok egész nap,
Gyöngé vállam lenyomja a czakumpak,
De szívemet nem nyomja le semmi sem,
Haptákban is érted ver az, kedvesem.

Édes Böském ne öljön az bubánat,
Elég ha én majd meghalok utánad,
Gyön az urlób, s meglátod nemsokára,
Bé fordulok majd az Varju tanyára.

Isten keetekkel és gyöngyharmat!

Kelt az Grániczon, Vinkóczán az 1877-ik kalendáriumi esztendőben, a nagy manéber alatt!

szerető fiuk

Peczek Demeter, s. k.
k. k. virtigli korporál.

BORKORCSOLYÁK.

X. város bölcs tanácsa azon határozatot hozta, hogy minden a várost érdeklő iratot meg kell őrizni, és senkinek ki nem szabad adni.

Történik, hogy egy pesti ügyvéd lerándúl, s előadja, hogy egy adós részéről jön, ki 1825 óta a városnak 6000 frttal tartozik, a mi most már 17000 frtra rug; kéri a kötvényt előadni, s kifizeti a követelést. A tanács össze ül s elhatározza, hogy ragaszkodva a régi határozathoz, a kötvényt ki nem adja; s hogy az ügyvédet félrevezethessék, két hétig kereséssel töltötték az időt, azután rá mondták, hogy elveszett. Végre látták, hogy így a pénzhez nem jutnak, nagy nehezen kiadták tehát a kötvényt; hanem elhatároztattott, hogy már most a kötvény helyett a zálogjogtörlési végzést ugy meg kell őrizni, mint a szemük világát.

A kisujszállási lóversenyen egy pár turi ember is jelentkezett a polgármesternél a futtatásra. De midőn azon kérbésökre »hogy ut közben le-

het-e etetni?« tagadó választ nyertek, a futtatásról nagy elkeseredve lemondtak.

A jegyzői szigorlatok behozatala alkalmával egy öreg jegyző is vizsgázott. Megkérdezték tőle »hogy mi szükségeltetik a felmentésre?« szolegész komolyan felelt hogy: »200 forint meg a gabiró ur.«

A marosvásárhelyi sátoztábor előtt ácsorog két siculus, s szóltanul bámulja a honvédek fegyvergyakorlatát. Félőrai hallgatás után oldalba löki Péter bátyó Estókot.

— Hé finak! Má mire való ez a sok herczehurcza?

— Nem látja ked — ez az ugarlás.

Zöldség piac.

Déliabszemek.

A don Csáki Alfonzo szalmája a »Déli bab« nevű lap, mely a »Szünőrával« s »Röpke ivekkel« akarja decentralizálni a »központi szépirodalmat.« Benne Döngi Jónás a fővezér, s Ember Károlyok, Abafi Lajosok, Reviczky Gyulák, Márkus Ignácok, Gáspár Imbrék, Kóroda Pálok, Lukács Emilek, Rudnyánczki Bélák, Rác Mihályok, Éhen Gyulák, Tulok Zsigmondok, Barmai Viktorok, Kerkes Sámuelek és Hajgató Sándorok képezik a zseni-corpst. (Jobb társaságra méltó Vay Sarolta is itt legénykedik.) E neki vadult »zseni-kór« egyes dühösebb tüneteit fel-fel fogjuk jegyezni. Ihol egy-kettő, — pars pro toto.

Gróf Csáki Alfonz így zeng:

Szeretek én.

*Szeretek én kijárni a mezőre,
Leheverni a mező zöld fűvére,
Ott érzem én magamat jól igazán —
Hol a szabad nagy természet mosolyg rám!*

*Tul a halmon szép virágos zöld a táj —
Furulyáján árva juhász sírdogál —*

*Hó bárányok legelés nek előtte —
A vezérnek messze sir a csengője! . . .*

—etcitera.

Aradi Józsefnek »M a r i s k a e m l é k é b ö l e - j é b ö l csak e három sor álljon itt:

Temetőbe járok, a holtak kertében;

*Mily boldogan élünk kicsiny kis falunkban,
Hol gyermekkorunk oly csöndesen lezajlott!*

(Folydogálásuk következik.)

Egy vidéki levelező vidéki levele.

(Magyar Hírlap, 244. sz.)

Az Ercsiben, Eötvös-szobor javára tartott estély:

»A felejthetlen nap hősei mindene stre maguk a

közreműködők, kik önzetlenül hozták jeles tehetségeiket áldozatul e napon. Hason körülmények közt nehéz zenei műdarabokat jelesebben értelmezve nem hallottunk. A »Magyar hölgyekhez« Garay-tól szavalta B. K. k. a. Jól esett látnunk a költemény szellemében egy igazi magyar hölgyet a szó szoros értelmében. B. L. k. a. ki izléses tolettjével csinált hatást, melyet »csaka« szavallata mult felül. A fiatal hölgyek boldog ifjúkorának egy kedves momentumát fogja képezni ez estély. A táncs jó kedv virradtga tartott s ha az álom jogával nem él: meddig tartott volna még?! stb. (Utóbbi megjegyzésben naiv czélzás van az »örökmözdonyra«. Boldog levelező! Boldog Ercsi! Boldogtalan olvasó!

SZERKESZTŐI SUBROSA

Markos. Tudomásul vétetik. A várost nem nevezzük meg, mert még agyonvernék az Üstököst. — **A magyar nép imája.** Kedélyeskedik az istennel. Ez a nyelv pedig nem bir ódai lendülettel:

Ne engedd, hogy győzzön
A vérszopó muszka,
Ki szent vallásodat
Czégüli felhasználta.

— **Osztrák vasuti hivatalnokok bécsi clubja.** Kivánatukat, sajnálatunkra, nem teljesíthetjük. — **Nádudvari.** Jeles, de százszor hallott. Válasszon tárgyat utat. — **Csodabogarász.** A gyűjteményben ékeskedik. —

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Státióntéza 80-ik szám alatt.

Budapest, 1877.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:

A KIADÓHIVATALBAN

Athenaeum-épület.

Budapest Barátoktere 7. szám.

Rajzolja

JANKÓ.

H I R D E T É S E K.

ÉLET-ITAL,

kitűnő háziszér, váltó- és mocsárláz, bél- és gyomorgörcs, epeinger, hányás, tengeri betegség, vizeletszorulás, álmatlanság stb. ellen.

Árá egy nagy üvegnek 65 kr., kisebb 50 kr.

SÓS-BORSZESZ,
mint háziszér.

Mr. William Lee utasítása szerint. Gyors hatást eszközöl: Rheuma, csúz, szagatás, fagyás, fog-, fej- és fülfájdalmak, szemgyulladás, rákfekély, bénulások stb. stb. ellen; sőt fogtisztító szerül is igen ajánlható, mennyiben a fogak fényét elősegíti, a foghust erősíti, és a száj tiszta szagtalan ízt nyer a szesz elpárolgása után.

Használati utasítás magyar vagy német nyelven jelentékeny orvosi és egyéb elismerő bizonyítványokkal, valamint **bizományosalm névsorával**, minden üveghez mellékeltek.

Árá egy nagy üvegnek 80 kr., kisebb 40 kr.

Brázay Kálmán

Budapest, iroda és központi főraktár országút 24. sz., és

TÖRÖK JÓZSEF, király-utoza 7. sz.

Köbányán: Kirchner Sándor úrnál. Tokajban: Zákó Soma úrnál. Vidéken a mellékelt utasításokban felsorolt bizományosaimnál.

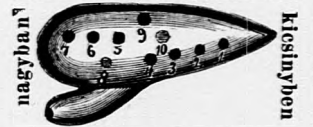
Figyelmeztetés. Minthogy újabb időben több verém által a »Sós-borszesz« minősége, jó és valódisága ellen panasz és azon kérdés intézettek hozzám, hogy »Sós-borszesz« készitési rendszeremet tényleg eladtam-e, azaz ennek készitésével más valakit bíztam volna meg? — Értésülésem szerint néhány budapesti, szegedi, brassói és prágai czég az általam már évek során át gyártott s jó sikerrel forgalomba hozott **gyógyerejű sós-borszeszt** (üveg-mintám és nevem felhasználása a **alítrásom hamisítása mellett**) utánozza. Az illetők ezen valóban nemtelen eljárásuknak elejét veendő: **üvegjeim hátsó részére** 1875. január hó 1-től fogva **Brázay Kálmán** a **nagykereskedő Budapestben**, köriratu czímetem nyomattam be.

Ha felsoroltak készitménye csak némileg is megfelelne a czélnek, nem volna szükségük arra, hogy azt idegen czég alá burkolva, nevemet oly módon használják, mintha készitményök tőlem származna. Kijelentem tehát ismétlenül, hogy a t. közönség **csak azon sós borszeszt ismerje el tőlem származottnak**, melyhez a használati utasításom **alítrásom szerepel**, s az üvegre ragasztott czím'ap nem **„mint“** vagy **„nach Brázay“** ellátva, mert a kérdéses sós-borszeszt részben vidéki kereskedők **készitményem helyett hozzák forgalomba.**

1289

Fő-raktára

az első cs. k. sz. ujjonnan javított eredeti

nagyban

kicsinyben

Ocarina

legújabb zeneműhangszernek, melyen mindenki, még a zeneileg nem képzett is néhány óra alatt a legszébb dallamokat képes eljátszani.

1 sz. legkisebb	1.-	Nyomatott	
2 "	1.50	iskola, ön-	
3 "	2.-	oktatásra 40 kr.	
4 "	2.50	Dallam-fü-	
5 "	3.-	zet 60 "	
6 -	4.-	Duett-füzet 80 "	
Teljes Duett	6.-	Quartett	
"	Quart	16.-	füzet 80 "
		Tokok	
3, 4, 5, 6		számuhoz	

60, 70, 80, 100 kr. jával. **Hölgy-ocarínák**, kiválólag zongora kísérőre hangolva (díszesen kiállítva) 5 frt

Hogy a t. közönség mindenemű csalódstól megóvassék, szolgáljon tudomásul, hogy csak egyedül a mi ujjonnan javított cs. k. kizár. szabadalmazott eredeti ocarínánk bizonyult felülmúlhatatlannak, s az igen terjes tonatója folytán a legmagasb cs. kir. udvar által rendkívüli tetszéssel fogadtatott, s ennél fogva ez tiszta tonatójaérti jótállás mellett kész pénzért vagy utánvétellel szállítatnak. Megrendelések azonnal teljesítetnek

M. Klingl & Comp.

Ocarina-főraktára.

Bécs, I. Kärntnerstrasse 48.

NB. Ezenkívül szállítunk még zentul minden más ugynevezett eredeti ocarínát és olasz ocarina-hangszereket átlag tucuztját 5 frtéért.

Ismétlélők engedményt nyernek.

Gyomor bajokat

és hasbetegségeket — galandférget is fájdalom nélkül, néhány óra alatt — a legjobb sikerrel gyógykezel, levél utján is specialista **Dr. LOEV, Bécsben, Kohlmarkt 20.** —

»Csak díjazott levelekre adatik válasz.«

Oh, és kir. szabalm. a maga nemében egyetlen hatáson patkány és egér-irtószert. Egy hatáson ára 1 frt, 6 doboz 5 frt o. ó.

Teljesen mérgező néki, gyorsan és biztonságosan orozsogárt (csalánylogar) irtó-por, dobozokban (külön szőő készülékek ellátva), ára 1 doboznak 1 frt és kisebb 55 kr. o. ó.

Számos megrendelőt vár:

REISS B.
magy. kir. szab. vegy-szerek gyára
Budapest, király-utca 46.
119. l-ső emelet. 1075

Fükraktár:
Heyek Adolf ur fiókjában,
PESTEN, HARMON KORONA-UTCA 9. SZ.

SPORT.

Jótállás melletti eladása előtt Lefancheux dupla vadászpuskáink Ruban sodronycsövekkel ft. 27—35, Moir, patkószeg, Bernard, rózsdadamadestövel ft. 40—80, Lancaster-puskák ft. 40, 50—80.

Ehez töltények:	16	14	12	calib-rü
100 Lefancheux	1.50	1.70	1.90	
100 „ zöld	1.80	2.10	2.20	
100 Lancaster	1.90	2.10	2.30	
100 „ zöld	2.10	2.30	2.50	

Ki robált biztonsági: 6 lövőtű revolverek ft. 6, 8—10, vésetek ft. 8, 10—12, tisztí ft. 18, lovassági ft. 23, körpont-tűi revolverek ft. 11, 13, 15, 17—24.

Fejőver-töltények: 100 Lefancheux ft. 2.50, 3, 3.50 100 Lancast-r ft. 3.20, 4.50, 5.25.

Recessió dupla puskák ft. 14, sodronycsövel ft. 19, 21, 26—30, egycsövű ft. 7—7.50.

Flobert-puskák czél-és mardarióvászethoz ft. 14, 18—27, 100 golyós töltény 50 kr., serettel ft. 1.50.

Flobert szoba-pisztolyok ft. 8, 9, 12 15.

Vas ezéltáblák kigró alakkal ft. 3.75—6.50, mozsárral 8.50. Bot fegyverek 7—30 frtig. Adás: táblenyővek 2—8 frtig. Vadásztaskák 4—10 forintig, nyul-taskával 7.50—14 frtig.

GUMMI czikkék házi használatra, személyes oltalom- és betegápolásra. Köpenyek tejjelóvel, mindkét oldalukon hordható, hossz-mérték után frt 7.50, 8.25, 9—10.50. Légarának 4.20—7.50.

Patent nádszövet elpusztíthatlan uti kizáradák raktára 9.50—15 frtig, vízhatlan kelméből 3, 4.50—10 frtig. Utikadák ft. 4 8.50, 15, 16—40 (magság mértéke kívánatos.) Uti zsákok 2.80, 3.50, 7—9 frtig. Vállba függeszthető taskák 1.80—12 frtig. Uti-necesszárok 5—65 frtig. Új plaid-és esernyő-takercsek ft. 6.75—12 frtig. Új uti-takerc legparával ft. 14.50. Plaid-szikkák 90 kr. — 2 frtig. Pince-tokok frt 9, 10.50—13.50, 3, 5 vagy 8 ávveggel. Tábori kulacsok 1—3 frtig, börel bevontak 1.50—2 frtig. Vállba függeszthető szivartárak 3.80, 4.0, 6.30, 5—15 frtig. Acél patent véd-boxer ft. 1.

Tanszerű, vagy gazdának kirtás végetti megismertetésül, a furdance erdőpusztító (Borkenkäfer) és Colorado burg-nyat emésztő bogár hű életnagysága mintái, tojás, lárvá, báb és bu-ár-fjöldésben, egy doboz 85 kr

Szólóóranál ki-önő sikerű kis amerikai kézi gyümölcs- és szőlő-prés frt 3.50.

Levélbeli próba-megrendelésekhez képes árjegyzék-könyvet mellékel

KERTESZ TÓDOR BUDAPESTEN,
Do-ot'ya-utca 2 sz

A németországi gyógyászati ügytársulatok által megvizsgált, és kitünő alkalmazhatósága végett a magas cs. k. magyarországi helytartóság által engedélyezett

Köszvény-

Vászon

mindenféle köszvény, csusz (Rheuma), in-szagatás,

mell-, gerincz-fájdalmak, keresztcsontfájás (Hexenschuss), láb-köszvény stb. ellen. **Egy csomag ára 1 frt 5 kr., kettős-erejű 2 frt 10 kr.**

Hufeland hírneves orvos mondja orvostani műveiben: Két betegség van, melyek ellen az orvosi tudomány hasztalan látszik keresni erőteljes gyógyszereket; ezek **fejköszvény** és a **podagra**; e gyógyszer a fentebbi köszv.-vászon használatával által felfödöttetett.

Dr. BURON párisi általános sebtapasza

mindenféle sebek, genyedések és daganatok ellen. — Egy köcsög ára használati módszerrel együtt 70 kr., kisebb köcsög 30 kr. Postán küldve 10 krral több. Valódi Pesten egyedül csak **Török József** ur gyógyszer-tárában, király-utca 7. sz. — **Debreczenben**: Rotschneck ur gyógyszer-tárában. — **Szombathelyen**: Pillich Ferencz ur gyógyszer-tárában. — **Mohácson**: Jezevics Károly. — **Kolozsvárt**: Wolff gyógyszerész. — **Pécsett**: — Zsolnay. — **Szegeden**: Weiglein és Kovács gyógyszerész. — **Temesváron**: Kraul. — **Nagyváradon**: Molnár gyógyszerész. — **Székes-Fehérváron**: Dieballa. — **Gyöngyösön**: Vozáry gyógyszerész. — **Szigetvárott**: Ehrenfeld W. — **Miskolcz**: Ujházy gyógyszer. — **Pozsony**: Söltz. — **Kassán**: Eschwig Ede és fia gyógyszer-tárában.

Nyilvános jelentés!

A kedvezőtlen mostoha viszonyok által kényeztítve vagyunk raktárunkat Bécsben bezárni, az összes árúkészletünket a gyári áron jóval alább végelárusítani.

Hogy árunk hova hamarábbi elkelését elérhessük, a következő igen gyakorlati és jó árakat csak

8 frt 15 kron

árusítunk el, u. m.:

- 1 **Précisions órá**t, hozzá illő 1 **ezukor szelenoze** palisander-hosszu lá eczcal együtt; a jöjjár-ra-ért egy évre felelősség vál al-tatik.
- 1 **asztali lámpa**, biztosító égővel, igen gyakorlati.
- 1 **asztal terítő** díszes, gazdag szín-pompával, finom angora-gyapjú.
- 10 **acél metzsvény** híres mester-művek másolata, melylyel 2 szobát fel lehet díszíteni.
- 1 **tea-főző készülék**, melylyel két perc alatt a legjobb teát el lehet készíteni.
- 1 **terracotta szobor**, egyszerű smind tüzszerszám, a legfinomabb kiviteben, bármely salon-aszalt dísz ül szolgálhat.
- 1 **dom nőjatek** a hozzá illő fado-bozban.
- 1 **ezukor szelenoze** palisander-fából a legszebb szobrászati mű-vekkal kirakva, biztosít 5 zárral.
- 1 **ezuk-recipió**, örökké fehéren-maradó fémből.
- 6 **d-arab filatos gyógyszerap-pan** Dr. Duponttól.
- 6 **kés** erős nyelben, acél pengével.
- 6 **villa** erős nyéllel.
- 6 **evokánál** cs. kir. szabad örök fehér fém.
- 6 **kávéskanál** cs. kir. szabad örök fehér fém.
- 1 **levesmaró kanál**, cs. kir. szab. örök fehér fém.
- 1 **tejmaró kanál**, cs. kir. szab. örök fehér fém.

Mindaz 50, itt elősorolt tárgy együttvéve csak **8 forint 15 krba kerül.**

Az összes árúért jótállás vállaltatik.

Czím: Egyesült kiviteli társulat
Bécs, Burgring 3. 998

Vid-ki megrendelések utánvét mellett pontosan eszközöletnek.